

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՎԱԼԵՐ

Գ Ո Ւ Ն Ե Բ

ՏԵՂԱՔԻՄԱԿԱՆ. — Գոների Անապատը կամ Վահքը կը գտնուէր Կիլիկիոյ Մագիս գաւառին մէջ Բարձրերդ զգի հակին մատ, այժմ բուն տեղը անյայտ է Կիլիկիան շատ վանքերու նման:

ՊԱՏՄԱԿԱՆ. — Գոների մասին մեղի հասած պատմական տեղեկութեաններ շատ քիչ են: Միշտապահցին մը, Բարձր բերդի նշանաւոր Աւետարանին մէջ, ունի հետեւ խալ տաղերը, ունի և զինի երեց մերոց յաշխարհս ուր և հանգիպիցին: Կու տանք զուռը Աւետարանի ի սուրբ սոխոն ի Գոներն, յիշտառկ մեզ և ծննդաց մերոց և ազգականաց զի բազումք այս են որ անզ են ամփոփած (Սիրու. Բ էջ 6):

Գոների առաջնորդներին կը միշտին:

1. — Ցովինանես Սպիտակոպոս Արքայինքար, 1259—1289:

2. — Ներօն Սպիտակոպոս, որ մասնակցած է Աստանայի ժողովին (1316):

3. — Միխրատ Սպիտակոպոս (1335—1341), որ 1335ին էնոն Դ. ի կողմէ գետպան զրկուած է նասր սուլթանին, իսկ Անաւարզեցի Բակոր կաթողիկոսի հրաժարումէն յիսոյ ընտրուած է կաթողիկոս (1341—1355):

ՄԾԱԿՈՒԹԱՅԻՆ. — Գոների վանքը մըշակութային յիշտապահելի գործունէութեան մը Բատր հանդիսացաւ Ցովին: Արքայեղբօր առաջնորդութեան ըրջանին և իր շնորհիւ մանաւանդ:

Ա. — Ցովինանէս — Աշխարհականուր թեան անունաց Գալտին — որդին էր Կոստանդին Պայիի և կրտսեր եղբայրը Հիմում Ա. թագաւորի: Ան բազմարդին անձնաւու րութիւն մըն է եղած, իրբ հեղինակ, որին սրբազրի և մեկնանա: Իր զրչէն ու զրագարանէն անկորուսս պահուած նըշնարհերը կրնանք գտառուորել այսպէս:

Ա. — Քերթուածներ և յիշտապահան:

Բ. — Էնգօրինակութիւններ: (Խեր.

Գ. — Իրմէ սրբազրուած զիրքեր.

դ. — Իր յանձնաբարութեամբ գրուած երկեր.

ե. — Իր կրամանով կատարուած ընդ գորինակութիւններ:

Ա. — Քերթուածներ եւ յիշտապահարաններ:

1. — Քերթուած մը իր եղրօր Հեթուութագաւորի թաթարոց տուած այցելութեան առթիւ, և Երրորդութիւն սուրբ սկզբնաւորութեամբ: Հրատարակուած Արիշանէ (Հայուպտառում, էջ 490—1):

2. — Տաղ ի Ա. Աստուածածիննեն, որ իր սկսի այսպէս: «Ասոր էն Զօրէն կատարեալ» (Արս. 115):

3. — Մեղեդի ոպոշխարութեան, ուրուն սկզբնէն է: «Ասորամ ածեմ զմառագործին» (Արս. 145):

4. — Տաղաչոփեալ Զօն մը ուղղուած իր եղրօր ապջան Ֆիմիքի, երբ իր կողմէ անոր ընծայ կը զրկեր Անզուսնի և Ասորացիքերը (Հայու. 486):

5. — Ալլա այլ միշտապահարաններ (Հայու. էջ 486—490) Արքատա, 1897. էջ 463:

Բ. — Բնդորինակութիւններ.

1. — Աստուածառւնչ (Ճառամբ): — Գիրք Ասպամունի, Ասորայ և Արքաքայ — Թացեալ մասերու գրիշներն են Բարսեղ և Թորոս երեց Ըսուրինեանց (Արս. 534): Ըսուրինեանութիւնն կատարուած է 1263կն տաշ, որպիսեան այդ ասրւոյն սկզբը վախճանած է Կոստանդին արքայահայր, մինչդեռ Թորոս երեցի յիշտապահարն մէջ տակաւին ոզջ կ'երեի ան:

2. — Փալովածու: — Գրուած է, Մեռուազ վարդապետի ենթագործեամբ 1265—1272 թաստականներուն, իսկ Կարինեան Յաւական համաձայն 1276ին — Ենթի տեղ ընդունելով Մին: — մասամբ իր և մասամբ Յակոր գրչի ձեռքով: Կը պարունակէ զրյաւուրաբար Ա. Անկերինանի Գործ ք Առաքելոցի Մեկնութեան մարգմանութիւնը: Ի միջի այսց Կարպատ եւսո: Աստանցով Ներորոշեանը, Յաղագս Վարուց Արքոյն Մելորայ (Արքատա, 1897, էջ 330: Կար. 1330):

3. — Աւետարան: — Գրուած 1278ին իր եղրօր Արքատ Ապարագեատի համար (Գալէմք. 1):

4. — Աւետարան: — Գրուած 1280ին

և նույրուած իր հօրը շինել տուած կոստանդնոս գիւղաքաղաքին (Միս. 146):

5.— Փաղովածու. — 1279-93? թւականներուն ինքն իրեն համար օրինակած է անձամբ ընդհանրապէս — մէկ մասը միայն կը պատկանի Թորոս Գրչին — և կը պարանակէ ի միջի այլոց իրենիսով ։ Յոյցք Առաքիւականք գործին մէզի հասած միակ սրինակը (Ծողակաթ, էջ 204):

6.— Աւետառն. — Օրինակած է Քրոների մէջ 1286ին. — Վասպ. Ե. Լ. էջ 107:

7.— Աւետառն. — Ավեների մէջ գրած է 1287ին. — Կար. 227:

8.— Աւուածառնչ (թերի). — Կը պարանակէ Նոր Կատարանէն ա. Յայտնութիւն. Բ. Եր ընդ եղարան, գ. Գործ ք Առաքիւց, դ. Թուղթք համարդիկեաց, ե. Աղօթք Եւթաղեայ, զ. Թուղթք Պօղոսի. Հին Կատարանէն, ա. Ասղոմնի, բ. Յովր, գ. Առաք, դ. Ժողովող, ե. Երգ Երգոց, զ. Իմաստութիւն Անդոմնիք Դրուած է Ժագաղաթի վրայ, բոլորգիր, 1288ին, Միսի մէջ. — Կար. 219:

9.— Իրմէ սրբագրուած գիրքեր.

1.— Աւետառն, գրուած 1270-84 թուերուն միջն, իր Վասակ եղոր համար (Ծողակաթ, էջ 205):

2.— Մեկնուրին Ստամոսց Դանիէլ Ասորիի, գրուած Լինանկան վանքը, 1289ին, ուղած է այյօժ քրտնաշան և մեծախանչ առաջանամբ (Հայպ. 489-90):

Դ.— Իր յանձնարարութեամբ գրուած երկեր.

Գէորգ Վրդ. Ակնառցի (Պ 1300) գրած է

1.— Համառօտ Մեկն. Գործոց Առանձիւց (Հ. Դպր. էջ 601 և Միս. 145):

2.— Գրուած յԱսուածաբան Աւետառնից Յովիաննես, 1283 թուին (Հ. Դպր. էջ 721):

Ե.— Իր հրամանով կատարուած ընդօրինակութիւններ.

1.— Աւետառն, գրուած Թորոս քահանայի ձեռքով, 1263ին, և նկարազարդուած այլ և այլ գրիւներէ, Գոների Անապատին մէջ (Միս. 146): — Manuscrits Arméniens Illustrés, S. Der Nersessian, Paris, 1937, էջ 98):

Զ. ա. Ասուածառնչ, որուն գրիւն է

Բարսեղ Առուբինեանց, իսկ ցանկերը գրած է Թորոս երեց Ըմաւրինեան, 1270ին. — Կար. 149: Հ. Թրգմ. էջ 123:

3.— Ն. Կանկարանի մասեր. — Կար. 220:

4.— Կիոննեխոսի գործերը, Յովհաննէս և Ասեփանոս գրիւներու ձեռքով օրինակուած 1271ին: Ասութինէս քահանայ եղած է օճանակ և սպասաւոր. — Հայպ. 486: Հ. Թրգմ. 390:

5.— Ճառց. — Բոլորագիր, գրուած 1270-1289ի միջն. — Տաշ. թ. 245:

6.— Ասուածառնչ (ոչ լիակատար): գրիւն է իր աշակերտներէն Կոստանդին, ոքանչելի բոլորգրով գրուած, մագաղաթի վրայ 1284-8ին. — Ծողակաթ էջ 206: Կար. 213:

7.— Մեկնուրին Աւետարանաց Ղուկասու և Յովհաննու, Յայտնութեան գրոց և Հանգատեան Յովհ. Աւետարանչի, ընդօրինակուած երեք գրիւներէ, 1286 թւերին. — Միս. 147:

8.— Մեկնուրին Սաղմոսաց Դանիէլ Ասորիի, գրուած 1287ին, վահեց երեց Արդիսի ձեռքով. — Հայպ. 488:

Արքայեղորոր մեծ աշխատանքէն գուրս շատ քիչ բան ունինք Պոների վանքէն: Մասնօթ են հետեւալները.

Ա.— Թորոս Երէց Բառորինեանց, գրիւ, 1263էն առաջ մասնակցած է Կոստանդին թագաւորահօր համար Յովհաննէս Արքայեղորոր օրինակած Ասուածառնչի գուրսթեան. — Միս. 534:

Բ.— Վասիլ Դրին եւ Մաղկող (1278?).

— Յովհ. Արքայեղորոր Պոների մէջ գրած Աւետարանը ձաղկած է. — Միս. 424: Գալէմք. թ. 1:

Գ.— Մարտիրոս Վարդապետ, աշաւկերտ Գէորգ Վրդ. Սկեւացիի, Պոների մէջ սկսած է գրել Ասուածառնչ մը, 1303ին. — Կար. թ. 153: Միս. էջ 534: Ծողակաթ, էջ 209: Մէ էջ, Յովհէփեանց, էջ 3:

Ն. Վ. ՄՈՎԱԿԱՆ

